

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oară 6 cr.
a treia-oară 5 cr., și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Poplăcii Nr. 15.

Telefon Nr. 14.

Se prenumără și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscrise nu se înapoiază.

Numele singuratici la 5 cr. se vînd la »Tipografia«, soc. pe acțiuni.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

„Valachisarea“
— Bihorului.

Este o amară ironie, o batjocură crudă ce se petrece acum cu Bihorul.

Mai zilele trecute ziarele maghiare se plîngeau, că Bihorul se valachisează. Să scria că un fruntaș ungur, va adresa ministerului un memorandum, în care va arăta că în Bihor valachisarea a luat dimensiuni așa de mari, încât spre împedecarea ei ar trebui să se iee cele mai radicale dispozițiuni. Fruntașul ungur, — se scria — va dovedi cu date statistice că „maghiarimea din Bihor pierie și cauza școalei naționale maghiare e în extrem pericol“.

Și știți cine ar fi fost să fie acel fruntaș ungur? Siposs Orbán, inspectorul de școale al comitatului Bihor!

Siposs Orbán! — acela, care a fanatisat oardele plebe din Oradea-mare ca să tăbăcească asupra residenței episcopului român.

Siposs Orbán! — autorul moral al vandalismului, căruia pradă ar căzut casele Românilor din Oradea-mare și chiar biserica catedrală românească.

Siposs Orbán! — care a fanatisat canală de stradă până la așa grad, încât n'a cruțat în furia sa nici locuința arhipatrioticului canonic Laurán Ágoston.

Siposs Orbán! — vestitul inspector de școale și tovarășul de principii al faimosului Pituk Béla.

Acest fanatic maghiar șovinist și ultra-zelos maghiarisator, acesta s'el plîngă de valachisarea Bihorului!?

Nu e o ironie, și tristă și amară? Nu e o batjocură aceasta pentru Românii din Bihor?

Și când se face acest trist joc cu numele Bihorului? Când se vorbește de „Valachisarea“ și „primejdiuirea Maghiarilor?“ Atunci, când acolo Românii sunt mai primejdiiți, mai amețiți de spiritul șovinismului; când renegații i-au luat în posesiune, ca să-i deie plocon pe mâinile lui Bánffy; când Goldiș, vicarul Bihorului, își reneagă neamul și biserica, dar totuși rămâne vicar, și încă deputat, cu mandatul de a-i reprezenta în dieta țerii; atunci când sub patronajul lui se fac pe-

trecheri „românești“ în castelul unui conte maghiar, cu ajutorul unei „comisii aranjatoare“ compuse din Maghiari, neo-maghiari, Jidani, („ortodoxi“ și „progre-siști“), și din Români de toate nuanțele, dela cei de pînura lui Goldiș, până la cei ca: Dr. Duma, Dr. Buna, Nicolau Zigre, etc...

Se poate oare o ironie mai înveninată?

Dar' comedia devine serioasă. „B. Hirap“, care a adus știrea despre „Valachisarea Bihorului“ și despre preținsele lacrimi de erodil ale lui Sipos Orbán, astăzi ne glăsuște altfel.

Într-o notiță foarte ascunsă (pe pag. 10 a numărului seu de ieri), ziarul pe-stan publică o mică rectificare a notiței prime, pe care am fost reprodus-o noi, și pe care „B. H.“ o dăduse la loc de frunte.

Eată această rectificare:

„Referitor la știrea noastră publicată sub titlul „Biharmegye eloldhosodása“ (Valachisarea Bihorului), Sipos Orbán, inspector de școale înseamnă în declarațiunea sa telegrafică, că dorul de a învăța limba maghiară, nici-când n'a fost între Valachi (în Bihor. — Red. „Trib.“) așa de viu, ca acum, și că guvernul l'a sprijinit în totdeauna, în cel mai călduros mod, întru născuțele sale de maghiarizare“.

Ori-cât de contrasă, ori-cât de ascunsă, această notiță ne descopere, că după caraghioasă știre despre „Valachisarea Bihorului“, pe care noi am reprodus-o în numărul de Marți, (nr. 167, pag. I.) dl Sipos Orbán a dat telegrafice o declarațiune ziarului unguresc, în care desminte informația lui. „Budapesti Hirap“ a aminat desmintirea, dar' în fine totuși a dat-o într'un răsultat mic, la un loc ascuns.

Ce dovedește acest fapt?

Așa se vede, că un Ungur posnaș a făcut o batjocură la adresa Românilor. Cunoșcînd el starea faptică a lucrurilor din Bihor, știind el, cum ori-cine poate ști, că Românii din Bihor sînt în dunga maghiarisării, fără ca cineva din cei competenți să întreprindă măcar ceva spre mîntuirea lor, s'a apucat să-i batjocorească. I-a și succes.

O batjocură mai mare decum a fost știrea despre „Valachisarea Bihorului“, nici că se poate.

Atunci, când Românii bihoreni sînt mai amorțiți și mai buimăciți, atunci când

fruntașii din sinul lor, și capii lor bise-ricești și școlastici, în mare parte, sînt mai slugarnici și mai lași ca ori-și-cînd, tocmai atunci ei sînt arătați ca și niște strajnici Valachi, cari dacă nu-i mîncă pe Maghiari, apoi — îi „valachisează!“

Cine cunoaște stările din Bihor știe, că de fapt Românii din acele părți stau mai rău decît ori-care alții. Pe toate terenele, școlastic, bisericesc, economic, ei stau așa de rău încît e de desperat. Simțul național e decăzut, aproape stîns cu totul. Poporul e sîrac și sîrăcește din zi în zi, exploatat de Jidani și ros de toate patimile corupțiunii. De altă parte, lipsit de școală, de cultură, el nu cetește mai nimic, și nu știe cum să-i ajute. Prin exploatarea pădurilor din partea statului și prin edificarea drumurilor de fer el și-a pierdut isvoarele de venit, pășunatul și creșterea vitelor, și și-a pierdut și scutul natural, ce i-l oferia codrul nepetrîns și lipsa de comunicațiune, ferindu-l cel puțin de contactul cu elementele străine. Astăzi el este expus năvalei străinilor, care-i corump moravurile patriarcale și-l înfăcișă cu alcoolism și cu toate urmările lui de boale și corupțiune; de altă parte avisat la alte mijloce de traiu, stă uimit, zăpăcit, căci nu știe de ce să se apuce, și disgustat de viață, desperat de o soartă mai bună, se dă beției și corupției.

Așa numita inteligență dela țeară, preoțimea și dascălimea, e incapabilă de a-l mîntui; parte e ignorantă, parte e materialistă, parte e îngămfată de superioritatea sa, străină de popor și aplicată spre maghiarisare. Dela centre, cum sînt autoritățile superioare bisericești, nu se întreprinde nimic. Ele administrează mecanice, de pe o zi pe alta, fără a-și da măcar seamă de situație, dar' se mai inițieze vre-o acțiune de mîntuire...!

Ar fi prea lung să descriem cu de-a mîeruntul starea tristă a Românilor din Bihor. Atîta însă e sigur și evident, că astăzi nu poate fi vorba de „valachisarea Bihorului“ ci numai de „maghiarisarea“ lui.

Și dacă totuși se vorbește de „valachisare“, aceasta e o ironie, o batjocură la adresa Românilor.

Oare pricepe-vor fruntașii Români din Bihor această ironie amară?

Oare vor înțelege acum, că e timpul suprem să-și ese din amorțeală?

Sibiu, 12 August a.

Dela Bruxella. O veste îmbucurătoare ne sosește dela Bruxella, unde tocmai acum se ține a VIII-a conferință interparlamentară pentru pace.

Tinerimea universitară română dela universitatea liberă de acolo a folosit acest prilej pentru a atrage atențiunea membrilor conferinței la situațiunea Românilor din Ardeal și Ungaria.

Cu ocazia acestei tinerime noastre a distribuit membrilor conferinței, precum și presei și oamenzilor politici din Europa, o elegantă broșură franțuzească cu titlul: „Protestation des Roumains de Transylvanie et de Hongrie contre l'opresion magyare“.

Această broșură frumoasă, de 20 pagini, cuprinde nu altceva decît „Protestul“, care se proiectase a se lansa în contra ultimelor acte de prigonire și brutalitate a guvernului maghiar după oprirea conferinței naționale convocate pe 24 Octomvrie 1896.

„Protestul“ se știe, că a fost prins de guvernul unguresc, care a împedat în multe părți iscălirea lui, ear' pe cei iscăliți îi amenința cu temniță și cu amende, dacă se va publica. Sub presiunea forței „Protestul“ a rămas nepublicat. Dar' generoasa tinerime din țeara libertății, ne putînd suferi, ca vocea de protest a unui popor să rămână înădușită a lansat ea textul protestului, care era iscălit deja de mii de oameni.

Mărginindu-ne a vesti acest fapt, care face cinste tinerimei din Bruxella, promitem, că vom da în traducere broșura franțuzească, poate încă mîne. Căci bine zice tinerimea din Bruxella, în broșura sa:

„Nu trebuie ca violența să triumfe todeauna asupra dreptului și ca vocea celor oprimați să fie înădușită prin forță“.

Împăratul Germaniei la București. O telegramă din București ne vestește, că ambasadorul german de acolo, contele Leyden, a comunicat guvernului român, că împăratul Wilhelm II, va veni, după terminarea marilor manevre dela Totis, direct la București, să viziteze părechea regală română.

FOIȚA „TRIBUNEI“.

Jules Verne.

Castelul din Carpați.

Roman din viața poporului românesc din Ardeal.

— Traducere autorizată, —

de

Victor Ontșor.

(Continuarea 34.)

(Reproducerea interzisă).

— Da... să lăsăm la o parte pe doctorul și să vorbim de ce i-s'a întîmplat dumitale.

— Ceea-ce mi-s'a întîmplat mie e lucru foarte curat. Nu rămînea îndoială, că am fost trîntit grozav și într'un mod, ce nu 'mi-l pot de fel explica.

— Si pe trup n'a rămas ceva urmă de rană? întrebă Emil.

— Nu, boierule, cu toate că m'a lovit cu mare putere...

— Și chiar când ai pus mîna pe ferul dela podul mobil?...

— Da, boierule, abia l'am atins și am și fost ca amețit. Noroc, că cu ceea mîna nu am lăsat lanțul și m'am răsturnat în fundul gropii, unde m'a aflat doctorul fără conștiință.

Emil clătina din cap ca-și-cînd nu i-ar veni să creadă această explicație.

— Să vezi, boierule, replică Niță Stan, ce v'am povestit nu e numai vis, și dacă de opt zile am zăcut nemișcat în pat, neputînd-

du-mi mișca nici mîna, nici piciorul, nu se poate zice, că numai 'mi-am închipuit!

— Nici nu zic și nu rămîne îndoială, că dumniata ai fost lovit greu...

— Greu și drăcește!

— Nu, aici nu ne unim, răspuse boierul. D-ta crezi, că ai fost lovit de o ființă supranaturală, și eu nu cred, din cauză că ființe supranaturale nu umblă prin castele.

— Atunci n'ai puté, boierule, să-mi spui pricina întîmplării mele?

— Acum încă nu pot, dar fii sigur, că totul se va explica și încă într'un chip foarte simplu.

— De-ar da Dumnezeu răspuse pădurarul.

— Spune-mi, replică Emil, acest castel totdeauna a fost al familiei Gorț?

— Da, boierule, totdeauna; cel din urmă urmaș al familiei, baronul Radu, a dispărut fără a-i se mai auzi de veste.

— Și când a dispărut?

— Cam de douăzeci de ani.

— De douăzeci de ani?...

— Da, boierule. Într-o bună dimineață baronul Radu a părăsit castelul, al cărui cel din urmă servitor a murit câteva luni după depărtarea lui, și de atunci nu l'a mai văzut nime.

— Și de atunci n'a mai pus nimenea piciorul în castel?

— Nimenea.

— Și ce cred oamenii de pe aici?...

— Cred, că baronul Radu a murit undeva în străinătate, după ce a dispărut de aici.

— Se înșală, căci baronul trăia încă

— înainte de aceasta cu cinci ani.

— Trăia, boierule?...

— Da... în Italia... în Neapol.

— L-ați văzut?...

— L-am văzut.

— De cinci ani?...

— De cinci ani n'am mai auzit nimic despre dînsul.

Pădurarul rămase înmărmurit. I-a venit o idee — o idee, ce sta la îndoială s'o spuie ori nu. În fine se hotărî și cu capul ridicat și cu fruntea încrețită zise:

— N'ai puté crede, boierule, că baronul Radu s'el fi reîntors ear' aici, cu gândul se se închidă în cetate?...

— Nu... nu cred.

— Ce interes s'el fi avut, să se ascundă... se nu poată străbate nime la el?...

— Nimic, răspuse Emil.

Și, totuși, acest cuget începî a pre-ocupa sufletul tinărului boier. N'ar fi posibil ca acest personaj, a cărui existență a fost în totdeauna atît de enigmatică, să se fi refugiat în castel după depărtarea sa din Neapol? Dar' mulțumită credințelor superstițioase atît de bine întreținute, nu i-ar fi fost oare ușor, dacă ar fi voit să trăească retras cu totul, să se scutească de ori-ce vizită neașteptată, presupunînd, că cunoștea starea spiritelor locuitorilor din jur?

De altfel Emil credea de inutil a comunica astă părere Măteștenilor. Ar fi trebuit să-i introducă în confidența unor fapte de tot personale. Nici n'ar fi crezut nime, ceea-ce vîzî din următoarele vorbe ale lui Niță Stan:

— Dacă baronul Radu e în castel, apoi trebuie să cred, că dumniului e necuratul, pentru-că numai necuratul a putut să facă așa cu mine!

Ne mai voind să revină la acest obiect, Emil întoarse cursul conversației. Apoi a întrebîntat toate mijloacele, pentru-ca să liniștească pe pădurar asupra urmărilor încercării sale: îl făcu să nu mai încerce o vizită. Aceasta n'ar fi treaba lui, ci a autorităților și gardarii dela Alba-Iulia vor puté străbate în tainele castelului.

Boierul își luă rămas bun dela Niță Stan, exprimîndu-și dorința să-l vadă vindecăt cît de curînd, ca să nu fie silit a-și amîna nunta cu dragălașa Măriuța, la care promise că va veni și dînsul.

Adîncit în reflexiunile sale, Emil plecă la »Regele Matia«, de unde nu eși toată ziua.

La șese ore Ionaș îi servi masa în sala cea mare, unde în urma unui laudabil sentiment de rezervă, nu-l conturbă în singurătatea sa nici primarul Colțu, nici altcineva din sat.

Cătră opt oare Costache îl conturbă cu întrebarea:

— Nu mai ai trebuință de mine, cuconasule?

— Nu, Costache.

— Apoi e afară, ca să trag din ciubuc.

Poți merge, Costache.

Culcat pe un fotel Emil dete curs liber gândurilor asupra trecutului seu. Era la Neapol, în decursul ultimei reprezentații dela teatrul San Carlo... Revedea pe baronul de Gorț, în momentul când l'a văzut, plecîndu-și capul din lojă, cu privirea i-ardentă fixată spre artistă, ca și când ar fi voit s'o fascineze...

Apoi îi veni în minte scrisoarea semnată de acel personaj curios, care îl acusa pe el, Emil Telesco, că a omorît pe Stilla...

Perdut în aceste suveniruri din trecut Emil se simția puțin câte puțin atins de somn.

Dela curtea română. Foile de dincolo vestesc, că MM. LL. Regele și regina României și-au amînat pentru câteva zile călătoria în străinătate. Astfel visita la Viena a părechii domnitoare române nu va avé loc zilele acestea, precum se anunțase.

Laudă Românii. „Kreuzzeitung“ din Berlin vorbind de stările din Bulgaria, făcea zilele trecute următoarea observație:

„Micile state din Balcani n'au împlinit nădejile puse în ele. Unica excepțiune o face România. Acolo sub conducerea cumințe și conște de scop a prințului de Hohenzollern, stările interne se desvolată pe căi regulate; acolo au știut să alcătuiască relațiuni de total amicale cu marele imperiu învecinat“.

Iancu și — „Nemții“

de
Iosif Sterca Găluțu.

Sibiu, 10 Aug. n.

În 10 Septemvrie a. c. se va împlini un pătrar de secol dela moartea lui Avram Iancu. În aceeași zi eu voiu împlini 70 de ani. Multe rele au trecut peste capul meu, în acest lung șir de ani, dar' o lovitură așa de teribilă precum am îndurat anul acesta, n'ași fi crezut posibil de a o puté supraviețui. Am căzut în pat, unde am zăcut mai multe zile, aici am luat firma hotărîri: îndată ce mă voi scula, să-mi realizez planul meu, de a pune fundament la crearea unui fond, care să poarte numele lui Avram Iancu.

M'am decis deci să scriu o carte, să o dăruiesc „Asociațiunei“, ca din prețel ei să se pună fundament la „Fundațiunea Avram Iancu“.

Ei, dar' ce se scriu? Românii nu prea cumpără cărți. Adece pardon: țeranii și dascălii cumpără binîșor, domnii nu prea; așa zic librării.

Haid' să scriu biografia lui Iancu, pentru-că ori-cît s'a pierdut în ziua de azi din idealism, lumea încă tot n'a degenerat până acolo, ca să nu se simtă electrizată la amintirea numelui unui martir.

Astfel s'a născut biografia lui Avram Iancu.

Cine l'a fost Iancu și ce biografie să-i fac?

Iancu a fost un meteor, care s'a ivit, a strălucit scurt timp, apoi s'a stîns.

Dar' era încă în acea stare, când auzi și cel mai mic șgomot, în vreme ce i-se arătă o aparițiune surprinzătoare.

I-se părea, că o voce, dulce și melodioasă, se auzia în liniștea salei, în care Emil se afla numai singur.

Fără a-și da samă dacă visează sau nu, se ridică... ascultă.

Dal' i-se părea, că o gură i-s'a apropiat de ureche, și că buze nevăzute lăsau să se resune expresiva melodie a lui Stefano, însoțită de cuvînte:

Nei giardini de mille fiori,
Andiamo, mio cuore...

Această romanță, Emil o cunoștea... Această romanță, de o suavită ne-describibilă, a cântător Stilla la concertul dela teatrul San Carlo înainte de reprezentația de adio...

Ca legănăt, fără a-și da seamă, ființa lui era fericită de farmecul melodiei atît de expresive...

În fine frasa se sfîrșește, și vocea se micșorează gradat, se stinge cu vibrațiunile line ale aerului.

Emil se deșteaptă din amețeală... Momentan sare în sus... Își reține respirația, ca să audă vre-un echou depărtat al acestei voci, ce-i străbătă la inimă...

Totul e în tăcere, în lăuntru și afară. — Vocea ei!... murmură el. Dal'... într'adevăr vocea ei... vocea ei, pe care atîta am iubit-o!

La urmă deșteptându-se de tot își zise:

»Am adormit... și am visat!«

(Urmează capitolul XI).

Abia și-a terminat studiile, a isbuenit revoluția, Iancu s'a pus în fruntea poporului, a luptat opt ani de zile cu glorie și a rămas învingător; oamenii dela putere, adică Nemții, căci ei au ajuns la putere, în această țară, unde mai înainte nici pomană nu era de ei, l-au persecutat, l-au întemnițat, l-au pământuit, l-au adus la desperație, în urmă a înnebunit. A trăit încă mulți ani, dar' a fost mort pentru lume.

Eată, biografia lui Avram Iancu.

Eu am adunat datele și documentele, referitoare la cele trei epoci din viața lui Iancu, le-am studiat, apoi am îndigat unde s'e găsească, ca omul serios, care se ocupă cu istoria, cu știința, să le poată ceti.

Povești, anecdotă, glume și alte istorioare din viața lui Iancu s'ar mai pute aduna, eu însă m'am ocupat înadins numai cu partea serioasă a vieții dînsului.

Am vrut să întregesc ceea ce lipsește din alte scrieri românești: să întregesc faptele necunoscute din viața internă a lui Iancu, care întregesc figura mărească a dînsului. Am vrut să resfrâng învinuirile aruncate asupra lui Iancu în scrierile mai recente ungurești.

Punctul de strălucire în viața lui Iancu sînt faptele dînsului petrecute în anii 1848—1849, ear' acestea le-a descris el în raportul său către Împăratul cu o claritate admirabilă. Din aceste a șterge ceva, sau a adăuga ceva la ele, nici un Român nu-și capace, dar' nici competent.

Ce mai vreți? Cetiți totul la ce eu m'am provocat și veți avea biografia lui Iancu completă.

Ei! Dar' renumitul istoric și president al republicii franceze, Thiers, zice că: „Omule o ființă curioasă, care voeste să știe tot, dar' n'are răbdare să învețe tot. Să știu tot fără să-mi dau vre-o silință de atențiune, eată lectorul... eată omul!”

În 17 Iunie m'a ajuns a doua catastrofă: a murit unicul meu frate, ce-l aveam, apoi ear' m'am bolnăvit și am căzut la pat. Îndată ce m'am sculat din așternut, m'am apucat și am scris și tipărit acea biografie, ca nu cumva să mor înainte de-a pune în lucrare eternizarea memoriei lui Iancu. Credeam, că a sosit timpul despre care Horațiu zise: „Succedunt novi, veteres migrate coloris”. Despre ce „Moțul” zice: „S'apropie funea de pociumb”. M'am cam grăbit; s'au străcurat și vre-o câteva greșeli în tipăritură, pe care apoi cu peana le-am îndreptat (la pag. 4. 33. 40).

Comitetul asociațiunii a primit propunerea mea, astfel „Fundatiunea Avram Iancu” sigur că s'e va înființa; ear' eu sînt fericit de a fi inițiat acest fapt de o însemnată epocală.

Ei, dar' ce s'e vedeți? „Habent sua fata libelli”!

Sînt cam vre-o 30 de ani de când m'e lupt cu graiu viu și prin ziare, mai tîrziu prin „Memoriile” mele, apoi în „Gaz. Tr.”. În „Transilvania”, în „Tribuna”, pentru a-l reabilita pe amicul meu Avram Iancu în opinia publică a Maghiarilor și a Nemților, cari l-au numit pe Iancu „capitan de hoți”. Ba chiar cu Români am fost silit să m'e lupt, să-i conving, că nu este adevărat ceea ce susțin unii până în ziua de azi, ca-și-cînd lupta lui Iancu n'ar fi fost altceva, decît o luptă agrară, precum a fost a lui Heria.

Pentru-că, vezi dumnea-ta, Iancu are și între Români inimi, de cît că, pe față nu cutează să-l atace.

În acest lung șir de ani, afară de mine nimeni, dar' absolut nimeni nu s'a angajat, ca să-i sară Iancului întrajutor și să resfrâng atacurile și batjocurile Ungurilor și ale Nemților.

Acum, după-ce am adunat cele mai strălucite episoade din viața lui Iancu și le-am publicat, s'au găsit oameni, cari s'au împedat de scrierile mele și le-au atacat. Ce oare va fi cauza, de nu cumva tendința ascunsă, de a zădărnici eternizarea memoriei lui Iancu? Astfel se întreabă oamenii și ei nu fără temeiul zic cînd adaug: Ei bine frate! Dar' domnul Șulufiu dela anul 1877, adică de ani 20 mereu publică în „Memoriile” sale și prin ziare, episoade din viața lui Iancu: tot ce a zis în „Biografia lui Iancu”, a zis și în „Memoriile” sale și prin ziare, cum de nu s'a găsit un singur om, dar' absolut nime, care să-l rectifice? Cum de tocmai acum se trezesc oamenii, ca să se lungesc în „calea celor scrise despre Iancu”? Orb cel-ce nu vede cauza: a zădărnici înființarea „Fundatiunii Avram Iancu”!

(Va urma)

Din pragul temniței.

Un confrate dintre aliații noștri Sîrbi, dl Dr. Branco Ilije, condamnat mai zilele trecute la temniță, ne adresează următoarea scrisoare românească, căreia cu plăcere îi facem loc.

Verset, la 1 August 1897.

În calitate de redactor responsabil al ziarului „Srpsvo” am ajuns și eu înaintea curții cu jurați din Timișoara. Anti-sîrbul și episcopul gr.-or. sîrb „Gábor Zmójánovics” mi-a procurat această distincțiune, acuzându-mă cu calumnie și vătămare de onoare. Să-ți fie de bine Moltóságos Ur!

Apărarea a binevoit a o primi domnul Coriolan Brediceanu. Apărătorul, deși a fost rugat chiar în momentul ultim, făcî lumină în cauză; el cu elocință sa rară și cunoscută dovedi, că atunci când episcopul Zmójánovics este acuzat cu vinderea bisericii și autonomiei sîrbești, nu se poate comite delictul calumniei. Acest punct de mănecare, deși anterior în contumație fui judecat și în calumnie, l-a primit și curtea cu jurați, care m'a achitat de sub acest delict. Sînt judecat însă pentru vătămare de onoare.

Succesul moral ce am ajuns în acest proces îl pot mulțumi curat domnului Brediceanu.

Dle Brediceanu! Primește și pe calea aceasta o sinceră mulțumită, atât din partea mea, cât și a conaționalilor mei Sîrbi, pentru încurajarea morală și apărarea-ți distinsă. Voaie, fraților Români, v'e grațialez și tot-dată v'e felicit, că numărați în sinul vostru un membru atât de valoros.

Tot din pragul temniței exprim sincera mea mulțumită și domnului George Ardelean, avocat în Timișoara. Intervenirea d-tale amicală și deobligatoare a concurs mult la ajungerea succesului moral din proces.

Dr. Branco Ilije,
avocat și redactor responsabil
al ziarului „Srpsvo”.

Earăși „Csárdás”.

Petrecerea din Unimét.

Un nou cas de decadentă. Earăși s'au găsit oameni slabi, cari se profanează o petrecere curat românească cu urgisitul joc sîlbatec, poreclit „csárdás”.

E cu atât mai revoltătoare și mai tristă aceasta veste, că ea nu ne vine din Bihor — unde sub patronagiul lui „Goldis” și al sateliților sei csárdás-ul e împatriat, — ci din Selagiu, din acel Selagiu, de unde în timpul din urmă numai vești bune ne obicinuim a auzi. Eată cazul, despre care, de abia acum, ne scriu doi corespondenți de odată.

La 2 August n. s'a ținut adunarea generală a „Reuniunii femeilor române din Selagiu”, și totodată și cea a despărțimentului selagian-chioran (XVI) al „Asociațiunii”.

E un vechin obicei, ca aceste două societăți să-și țină adunările lor deodată și în același loc. În est an adunările s'au ținut în Unimét.

Din acest prilej s'a dat și o petrecere. Este chiar „tinerimea academică din Chior și Selagiu”, care a aranjat această petrecere. Noi, la timpul seu, am numit-o „Petrecerea Selagiului”, pentru-că știam, că de obicei, dacă nu unica, aceasta este cea mai mare petrecere în părțile Selagiului, la care s'întreunește tot ce e inteligent și românesc în acele părți. Astăzi regretăm acea numire. Ea n'a meritat-o. De fapt petrecerea — după-cum ni-se scrie — a fost slab cercetată. Nu s'au putut acoperi nici speșele, și se zice că are un deficit de 70 fl.

Așa se vede că — din cine știe ce cauze — au lipsit cei mai buni oameni ai Selagiului. Altcum nu ne putem explica ceea ce s'a întemplat, de s'au dimis la — „csárdás”.

Casul ni-se descrie astfel:

Seara la 8 ore seara s'a început petrecerea cu „Ardeleana”, dansată cam de vre-o treizeci de părechi. Dispozițiunea oaspeților era destul de vială. Tinerii dansau veseli cu damicelele noastre îmbrăcate în costum național românesc. Privindu-le încă și cel-ce nu-i Român ar fi fost pîtruns de un simț românesc.

Petrecerea ținută așa până la miezul nopții; după pauză (!) însă s'au ivit un incident dureros, care a ruinat tot ce a fost ridicat mai înainte, care a adus pe cerul senin al petrecerii un nor negru, și care a strîicat și reușita morală.

După pauză adică — conform ordinei de dans era să urmeze „Romana”.

Dl A. Cordis, teolog absolut, aranjat, a provocat pe mîșcanți să înceapă „Romana”. Deodată însă sare înaintea mîșcanților Antóniu Báliban, preotul din Acăș, că s'e zice „Romana”, „Csárdás”, „că încă în seara aceasta n'a fost!” — zicea el. Mîșcanții n'au știut ce să facă. Deoparte se cere „Romana” de altă parte „Csárdás”. Dar' fiind Báliban, se-

cretarul general” al petrecerii au ascultat de el.

Și numai după „Csárdás” a urmat „Romana!”

Purtarea părintelui Báliban a revoltat publicul cu simț românesc, și nici nu l-au urmat pilda cea neromânească decât câțiva inși.

Oaspeții cu simțăminte mai bune — ne scrie al doilea corespondent — s'au retras la o parte, după-ce au provocat pe aranjatori(?) ca să se țină de ordine de joc. Altcuiva n'au putut face, căci erau numai oaspeți. D-șoarele (fie lăudate) s'au preumblat, ca și cum nici nu ar fi auzit acordele sîlbatece ale „Csárdásului”.

Unii însă au dansat, ca și cum i-ar fi plătit — Bánffy.

Dar' fost'au de aceia, în cari nu s'a stîns simțul național. Aceștia s'au strîns într-o grupă, și au cântat imnul național al Mureșanului nostru „Deșteaptă-te Române”.

Și renegații cu „Csárdásul” au tăcut. Nu au tăcut de bună-voie ci ia învins Românii cu „Deșteaptă-te Române”.

Să fim Românilor una și ca și aici, pe tot locul vor fi siliți să tacă inimici noștri!

Astfel s'a petat petrecerea românească din Unimét. Dar' o mîngăiere ne dă acest trist cas. Este un singur om, deși preot, care cine știe în ce stare a comis acel „csárdás”.

Au fost puțini, cari i-au urmat urita cale.

Cu atât mai frumos s'a arătat adevărații Români, și demonstrațiunea națională, care i-a amuțit și oprit pe „csárdășii” în jocul lor nebun, e o dovadă frumoasă de simțul național viu al Românilor din acele părți.

Laudă lor — și rușine celor, cari s'au dejosit, compromițându-se și cercînd să compromită o întreagă petrecere românească.

REVISTA PRESEI.

Presa română.

„Gazeta Transilvaniei” (nr. 169), tractează sub titlul „Pace și învoacale pretutîndeni” încercările lui Baden de a face pace între Cehi și Nemți, arătînd căt merg de greoiu, de vreme ce și unii și alții țin morțiș pe lângă pretenșiunile lor.

Menționînd compromisul lui Bánffy cu opoziția, „Gazeta” termină:

„Sub presiunea atmosferei de pace, ce apasă înădușitor asupra monarhiei noastre, ca și asupra întregii Europe, nu este cu neputință ca să se găsească și în Austria vre-un expedient momentan pentru a face posibilă provizoria prelungere a pactului dualist. Însă, precum ne putem convinge zilnic din toate, aceasta va contribui de fapt mai mult la încurcarea, decît la clarificarea situațiunii interioare”.

Dreptatea (nr. 165), scrie al doilea articol-răspuns despre „Viitoarea noastră organizare”, constatînd, că în cei trei articoli scriși în chestie de ziarul vienez din Arad, n'a aflat nimic serios și de valoare”.

Adevărată țintă a „organizatorilor noștri” — zice „Drept.” — e să introducă absolutismul, dictatura în partidul nostru, să-și investească adevărat pe „conducătorii” respective „comitetul” cu putere absolută, „a căror judecată va fi fără apel” — scriu ei cu litere mari și groase în organul lor dela Arad.

Patria (nr. 11), scrie despre frământările lupte pentru limba națională, cari preocupă astăzi toate popoarele monarhiei noastre.

„În mijlocul acestor frământări este poate cel mai puțin agitat și aproape încă pe deplin liniștit poporul român din Bucovina, care deși în privința limbii cu multe gravame pe suflet, pare a nu prea fi dispus să între astăzi în planul prim al luptei”.

Negreșit, că ținută observată de poporul român din Bucovina și de conducătorii sei, își află motivarea în situațiunea actuală a țării și în circumstanțele deosebite, în care trăiește poporul român, totuși credem, că nici pentru Românii Bucovineni nu este în stările actuale politice cestiunea limbii lipsită de importanță, mai ales, că pornind din frământările, cari percurg întreg corpul monarhiei, nu este eschisă posibilitatea, ca guvernul să părăsească metoda urmat până acum de a localiza aceste lupte și a le rezolvi sau înăbuși deschilînt țeară de țeară. Avem chiar cuvinte puternice de a crede, că guvernul are intențiuni serioase de a lua dispozițiuni legislative mai largi și mai generale, ca să pregătească terenul pentru o soluțiune, dacă nici nu definitivă, dar' cel puțin pentru un timp mai îndelungat.

„Este întrebarea ce ținută va urma partidul nostru în cestiunea aceasta, ca să se valideze pe deplin și dreptul istoric și dreptul firesc al limbii noastre în Bucovina, și ce dispozițiuni va lua, ca o inițiativă de a guvernului în direcțiunea aceasta să nu ne găsească nepregătiți și neorientați”.

În această privință așteaptă „Patria” ca partidul național român din Bucovina, să-și dea lozincă, și atunci promise a reveni asupra problemei. Până atunci recomandă următoarele:

„Pentru de a obține un rezultat în lupta pentru limbă și de a trage foloase din rezultatele dobîndite, este absolut necesar de a exploata toate drepturile, cari le avem de-și — ori se zicem „încă” — și a ne folosi de mijloacele, cari ne stau la dispozițiune ca limbă să-și ajungă în cercul nostru validitatea firească și astfel să asigurăm validitatea ei și prin toate organele vieții publice, sociale și de stat”.

„Limba este o parte constitutivă esențială a vieții naționale și nu se va valida nici cînd pe deplin în viața de stat — fie oricît de favorabile condițiile — dacă limba națională nu va forma o parte organică în viața privată, familiară, socială și culturală a poporului întreg.”

„Ear' aceasta — termină „Patria” — este în primul rînd datorința societății române”.

— (Nr. 12) tractează despre viața parlamentară maghiară, din prilejul păcii între guvern și opoziție. Schițînd situația de tot încordată ce a urmat între guvern și opoziție dela alegerile banfyane încoace, „Patria” re-lievează ca foarte cîndat pactul ce s'a făcut atât de repentin și îl motivează cu eventuala suspendare a constituției ce amenința Ungaria, dată fiind analogia cu stările anormale din Austria.

„Suspendarea constituțiunii — zice „Patria” — este un act funest și dincoace și dincolo de Laita, dar' poate contribui foarte mult la lămurirea stărilor, pentru hegemonia maghiară în Ungaria însă poate deveni foarte fatală. Maghiarii, pentru ca să-și creeze și susțină pozițiunea de nefirească hegemonie în Ungaria, au trebuit să falsifice întregul constituționalism, să scoată națiunile conlocuitoare din constituțiune, uşuînd de aceasta exclusiv în pretinsul lor favor. Starea aceasta de lucruri ar îneca deodată cu suspendarea constituțiunii și toate popoarele nemaghiare ale Ungariei, n'ar esita un moment de a sprijini suspendarea unei constituțiuni, care pentru deșii nici până atunci n'a existat. Ear' Maghiarii nici în şirele proprii n'ar mai afla ajutorul ca mai înainte pentru restituirea constituțiunii, fiindcă bine cunoscuta chiverniseală a trezit la cap și pe Maghiar, care astăzi la Dobriîn, Seghedin, Szentes, Hodmezovásárhely etc. părăsește scutul lui Kossuth și trece în număr mare și închegat în şirele socialismului, care zice: ce mi-e constituțiunea, dacă nu-mi dă pîne!”

Omorîrea lui Canovas.

Știrile cele mai nouă despre feroasa omorîre a prim-ministrului spaniol Canovas del Castillo spun, că acum e aproape sigur, că veteranul bărbat politic a căzut victimă unei conjurații anarhiste.

Ucișagul, care pretinde că se cheamă Golli, își schimbă necontentit fasiunile. Acum și-a retras mărturisirea, că omorul l-a comis din mandatul unei întinse conjurații; singur s'ar fi îndemnat la crimă. Perchisiția domiciliară ce-a făcut-o poliția la el și la alți anarhiști, n'a descoperit nimic doveditor pentru o conjurație. Totuși se crede cu insistență, că numai o conjurație a putut ave de urmare îndrăznețul atentat.

Întreagă Spania e cuprinsă de fîrbere mare. Toate societățile politice, fără deose de partid, au arborat steaguri de doliu. Foile conservatoare (guvernamentale) ca și cele liberale (oposiționale) condamnă în cei mai violenți termeni atentatul, pe care-l numesc o faptă infamă, și deplîng în cor moartea valorosului bărbat de stat.

Consiliul ministerial a decis să pornească în toate orașele Spaniei goană contra anarhiștilor. Ministrul de externe a ridicat plîngere la guvernul francez, pentru-că a permis ultimul meeting anarhist, în care s'a cerut moartea lui Canovas și a pretins, să pornească cercetare contra ziarului „Intransigent” al lui Rochefort, care a lăudat omorîrea lui Canovas.

Dintre amănuntele omorului relevăm, din lipsă de spaț, numai unul, foarte caracteristic.

Cînd soția lui Canovas a aflat, că ranele soțului ei sînt mortale, s'a repezit asupra ucișagului, strigîndu-i:

Ucișag ticălos!

După aceea l'a lovit cu evantaliul peste față.

— Nu-s ucișag, doamna mea. Am răsunat pe frații mei anarhiști. Cu D-ta nu mai am de a face! — răspuns ucișagului, ridicîndu-și clinic pălăria.

La întrebările judei instructor, Golli a spus că se numește Mihail Angeolitta, e de 26 de ani, necăsătorit și s'a născut în Neapole.

El are un exterior elegant, e bine crescut și cult. Are ochi vii, trăsurii energice ale feței și expresii de hotărîre în mișcări. E un anarhist fanatic, după chiar mărturisirile lui.

La 1893, după atentatul din Barcelona, a fost închis preventiv o lună de zile la Paris, sub băniala de a fi complice al atentatului.

O telegramă din Paris anunță, că guvernul francez a dispus severă supraveghere la frontiera franco-spaniolă, deoarece totdeauna cînd în Spania se comit atentate anarhiste, mulțime de anarhiști spanioli se refugiază în Franța.

Amintim, că asupra lui Canovas s'a mai încercat un atentat, atunci cu bombe, în anul 1893, la Madrid, cînd era tot prim-ministru. Trei anarhiști voiau să-i arunce casa în aer. Dar' imediat înainte de a se comite atentatul, unii anarhist bomba l'a explodat în mînă, omrîndu-l pe loc și rîndind de moarte pe un tovarăș.

ASTRA.

Convocare.

Membrii „Despărțimentului XXII. Bistrița” al „Asociațiunii Transilvane pentru literatura română și cultura poporului român”, precum și toți aceia, cari doresc a conlucra la realizarea scopului asociațiunii noastre, se invită prin aceasta la adunarea generală a despărțimentului, ce se va ține în Bistrița, la 17 August st. n. Marți la 2 ore p. m. în claustrul bisericii gr-cat.

Ordinea de zi.

1. Deschiderea ședinței prin directorul despărțimentului.
2. Raportul acturalui despre activitatea subcomitetului dela ultima adunare generală.
3. Raportul cassarului despre starea cassei.
4. Alegerea unei comisii pentru conscrierea membrilor noi și încassarea taxelor restante.
5. Alegerea unei comisii pentru controlarea raportului prezentat de actuar și a socotelilor date de cassar.
6. Alegerea de 2 delegați pentru adunarea generală a asociațiunii, ce se va ține anul acesta la Mediaș.
7. Desbateri asupra propunerilor înscrise conform regulamentului.
8. Cetiirea disertațiunilor înscrise cu 24 ore mai înainte la directorul despărțimentului.
9. Raportul comisiunilor exmise.
10. Satorirea locului pentru ținerea adunării generale pe anul viitor.
11. Întregirea subcomitetului.
12. Dispozițiuni pentru verificarea protocolului.

Bistrița la 9 August 1897.

G. Curtean, Dr. Dem. Cînta,
actuar, direct desp.

CRONICĂ

Sibiu, 12 August n. 1897.

Preot vrednic. Din Valoaul-romănesc (Sălagiu) primim o frumoasă scrisoare despre vrednicia preotului român gr-cat. Stefan Szabo. Scrisoarea ni-o trimite, în numele poporului, senatori bis. și geol. din prilej, că braval preot, denumit păstor sufletesc în parohia învecinată Șulumeghiului, își părăsește parohia de până acum. Din toamna anului 1893, cînd și-a început dl Szabo activitatea în Valoaul-romănesc, d-sa a lucrat foarte mult întru binele și propășirea bisericii și a credincioșilor încredințați păstoriei sale. De unde până atunci biserica n'avea nici un fond, acum are bani gata 500 fl., mare grînar de bucate, casă parohială nouă, ocol frumos, cu sură, grajd, nouă școală confesională, multe prețioase bisericuțe și altele. Pe lângă acestea harnicul preot a sădit și a cultivat între poporini cea mai binecuvîntată „bună înțelegere, îndemnîndu-i necontentit spre neobosită împreună-lucrare. De aceea fostii poporini ai dlui Szabo au multă părere de rău pentru depărtarea d-sale și fericesc pe frații din parohia Șulumeghi, că vor ave un preot atât de brav. — Laudă și cinste lui!

Marinimie Vienei. Consiliul comunal al Vienei a dat într-una din ședințele ultime o frumoasă dovadă de marinimie, votînd 50,000 fl. pe seama inundațiilor din Austria, și anume 20,000 pentru cei din Viena, 20,000 pentru cei din Austria inferioară și 10,000 pentru cei din alte ținuturi ale Austriei. Pe lângă aceasta a mai votat câte 2 galbini imperiali oficerilor, și câte 2 fl. soldaților, cari au luat parte la lucrările de salvare, și în fine a răsplătit în chip marinos și pe lucrători.

Decorări. Cu prilegiul vizitei sale la Sinaia, principele Bulgariei a mai acordat următoarele distincții: D. Sturdza, placa cu briliante la marea cordon „Sf. Alexandru”; D. Ghica, secretar general al ministerului de externe, mare oficer al ordinului „Sf. Alexandru”; Emil Petrescu, prefect de Prahova, Christu, prefect de Vlasca, comandori ai ord. „Meritul civil” clasa VI.; D. Mîndulescu, directorul școlii Buzeni, ord. „Meritul civil”; Archimandritul Dionisie, dela Buzeni, ord. „Meritul civil” clasa VI. și Gr. Bănescu, subprefect la Sinaia, ord. „Meritul civil” cl. IV.; Generalul Pilet, comandantul cor. III. de ar-

mată, marele cordon al ord. „Sf. Alexandru“, și generalii Comăneanu și Băicoianu, mari ofițeri ai ord. „Sf. Alexandru“ cu briliante. Regele Carol a decorat pe primul-ministru Stoilov cu marele cordon al ordinului „Steaua României“.

Congresul studenților din România. Al XVIII-lea congres al studenților de peste muni, care se va ține în anul acesta la Târgu-Jiu, se va deschide în ziua de 4 Septembrie. Înscrierile pentru participarea la acest congres se vor face între 25 August și 1 Septembrie exclusiv, în localul „Asociațiunii“, strada Academiei nr. 19 (etajul II) dela 4 la 6 o. p. m. Nu pot participa la acest congres decât studenții cari posedă cartă de student în regulă și aceia ce vor fi făcut cel mai târziu până la 10 August o cerere la secretariatul „Asociațiunii“ (strada Academiei nr. 19 etaj. II) să li se libereze o asemenea carte, depunând suma de 3 lei. Taxa de înscriere pentru congres este 6 lei și 50 bani. Toți studenții, cari doresc să participe la acest congres, sînt rugați să trimită manuscrisele pe adresa Asociației cel mai târziu până la 15 August 1897.

Din dieceasa Lugojului. Afliam din isvor competent, că termenul pentru concursul publicat prin circularul nr. 1143 din 1 Iulie a. c. la teologie (Blaj și Budapesta) și la mai multe stațiuni învătărești din aceeași dieceasă, s'a amînat pe ziua de 19 August st. n. a. c.

Uolgaș în legitimă apărare. Se știe, că în vara trecută un scandal cu sîrșit tragic s'a petrecut în Perlaș (cott. Zala). Locotenentul de husari Svasics Lenó a atacat cu sabia pe avocatul Csesznak Benó, pentru că acesta ridicase grave acușări contra fostului span Svasics, tatăl locotenentului. Csesznak s'a apărut cu revolverul, rîndind atât de greu pe ofițer, că acesta în scurtă vreme a murit. Contra lui Csesznak s'a pornit cercetare criminală, dar tribunalul și tabla reg. ear' acum și curia, au sistat cercetarea, pe cîvînt, că acusatul a comis crima în legitimă apărare.

Din călugăria — mireasă. Din Sigheșul-Marmăției ni-se comunică un cas care dovedește, că nici chiar la finea secolului acestuia, atât de materialist, n'a dispărut cu deservire romanticismul. Un funcționar de tren, Ernst Demărescu, pe cînd se afla sub îngrijire la spitalul orașene, s'a îndrăgostit într-o dragălașă soră de caritate, călugăria Paula Rakos, care încă simpatiza cu tinărul. Părăsind sănătoșii lui, Demărescu ceru mîna sorei de caritate, care depuse vîlul de mireasă a lui Cristos, ap're a deveni mireasă, aleșului inimii sale. Fericiții s'au cununat deja.

Șapte florini pentru o — nevastă. Nostimul cas s'a petrecut într-o comună din Sătmăr. Un pădurar și-a vîndut în stare de completă beție nevasta, o femeie tînră și dragălașă pe suma de — șapte florini. Norocosul cumpărător e un prieten al seu, mașinist, care de-a mai de mult trăia în termeni foarte intimi cu soția de șapte florini. Mai nostim e, că marfa vie s'a învînt bucușor cu tîrgul, fără a se supăra cătuși de puțin, că a fost atât de ieftin prețuită.

Onorarul lui Nansen. Pentru celebra sa operă despre expediția la polul nord, exploratorul Nansen a primit, după datele foilor suede, un onorar de — 380.000 f. Opera lui a apărut pînă acum în limbile: suediană, daneză, germană, olandeză, engleză, franceză și boemă. La colosalul onorar numai America și Anglia au contribuit 160.000 f. De va fi norocos să se reîntoarcă, Andree sigur va încasa și mai fabuloase sume, fiind expediția lui mult mai de sensație.

Durerea tatălui. O scenă, pe cît de mișcătoare, pe atît de tragică s'a petrecut deunăzile în comuna Frandorf (cott. Carag-Severin). Se aprinsese casa țeranului Vasile Brebenar în focul mistuitor s'a nimicit și copilășul de 6 ani al țeranului, care lipsea de acasă. Reîntors în fuga mare dela cîmp la fața primejdiei, s'armanul Brebenar, la vederea copilășului ars scum și a casei puse în flăcări, nebulă pe loc de groază.

Nu-i ucigaș, ci nebun. Anunțasem și noi, că la tribunalul din Păcs s'a înscinut zilele trecute un individ, ce se zicea Dornheim, spunînd, că în Walsenhausen (Svizzera) a ucis o femeie. Poliția din acel oraș a răspuns acum, că nefericitul nu-i ucigaș, ci nebun, din dragoste, și că nu se numește Dornheim, ci Konetz Ede, originar din Ungaria, cott. Tolna.

Pușcăriaș iubilant. Nu-i un cas de toată ziua, s'o vezi un pușcăriaș s'arbandu-și iubileul de 50 de ani petrecuți la umbră. Fenomenul iubilant se cheamă Iosif Hell, originar din Boemia, de profesie bandit și tăciunar. Cariera și-a început-o la 1832, cînd l-au aruncat pentru prima oară la răcoare. De atunci din 65 ani 50 i-a petrecut în pușcărie, ajungînd a cunoaște aproape toate temnițele Austriei și a experia din temei, că închisorile de azi sînt incomparabil mai umane decît cele de pe cînd era el în floarea vîrstei. Veteranul pușcăriaș are acum 85 de ani și mai trage nădejde, că peste 7 ani, cînd împlinește osînda, își va pute reînchepe cu mai multă prudență vechea meserie...

Munte mîșcător. Seanuță din Graz, că localitatea Taupitz, care se află la poalele munților stiriini, Holt, a fost amenințată de groaznică primejdie. În urma ploilor mari, un munte s'a prăbușit în lungime de 2 km. lățime de 30 m. și adîncime de 10 m., și a pornit-o spre comună. Locuitorii și-au părăsit îngrozii casele, refugindu-se care în-cătrîn.

Știri mîrunte. În Heidelberg s'a otrăvit vestitul chemist Victor Mayer, prof. univ.; cauza —, dragoste. — Din Sajbusch (Silezia) a dispărut moșierul Korn, lăsînd în urmă datorii de 350.000 f. — La Viena s'a sinucis un funcționar de bancă; într-o scrisoare indică drept motiv duel american.

ECONOMIE.

Premii pentru prăsitul cailor.

Primim următoarea Publicațiune despre distribuirea premiilor pentru caii de prăsilă, ce va avî loc la Sibiu, Duminică în 12 Septembrie 1897.

Cu ajutorul de 200 f. dat de Excelența Sa dl ministru r. u. de agricultură cu foalta ordinațiune din 24 Iunie a. c., nr. 32856 pentru premii, comisiunea pentru prăsitul cailor a comitatului Sibiu în conțelegere cu vicecomitele comitatului va aranja Duminică în 12 Septembrie a. c. la 8 ore a. m. în Sibiu în piața vitelor o premiare pentru prăsilă de cai, distribuind premii în bani și diplome de laudă.

1. Premii în bani sînt destinate numai: a) pentru atari iepe în etate dela 4—9 ani prezentate dimpreună cu mînzii deplin lăptați, cari sînt bine nutrite, sănătoase, puternice și posedă recerînțele pentru o iapă aptă de prăsilă; mai departe.

b) pentru astfel de mînzii în etate de 3 ani, cari promit o deosebită facultate pentru prăsilă; în fine.

c) pentru alți mînzii și mînze mai tineri, dar în toată privința excelenți, cari nu sînt amînțiți sub p. a) și b).

2. Iepele precum și mînzii, ce vor concura, sînt de a se prezenta pe ziua numită în timpul dela 7—8 ore pe locul numit și a se posta în rînd după comune.

Prezentarea și postarea trebuie să se termineze pînă la 8 ore a. m. Taxa pentru loc nu se solvește.

Transportarea vitelor la locul destinat și de acolo acasă se întîmplă pe speșele și risicul proprietarului.

3. Despre fiecare mînz sau iapă trebuie să se arete țidula de vite, precum și atestatul comunal, prin care se dovedească, că respectiva persoană e de 6 luni în proprietatea mînzului înfășoșat.

4. Comisiunea pentru împărțirea premiilor își va începe activitatea la 8 ore și o va termina la 10 ore cu distribuirea premiilor.

5. Numai acelu proprietar să vor oferi premii în bani și diplome de laudă, care locuiește pe teritoriul comitatului Sibiu și dovedește, că mînzele sau iapa înfășoșată la premiare le-a crescut el însuși sau e cel puțin proprietarul lor de 6 luni.

6. Premii în bani vor obține numai agricultorii, ear' persoane mai avute sau de rang mai înalt vor căpeta numai diplomă de laudă.

În cas, cînd un agricultor demn de premiat ar renunța dela premiul de bani, atunci va obține o diplomă de laudă.

7. Primii în bani sînt: Pentru iepe cu mînz bine lăptat; a) un premiu de 50 coroane; b) un premiu de 40 coroane; c) un premiu de 30 coroane; d) trei premii de cîte 20 coroane.

II. Pentru mînzii și mînze de 3 ani: a) un premiu de 40 coroane; b) un premiu de 30 coroane; c) două premii de cîte 20 coroane.

III. Pentru mînzii și mînze de calitate eminentă sub 3 ani: a) un premiu de 30 coroane; b) patru premii de cîte 20 coroane.

8. Diplome de laudă se distribuiesc cultivătorilor aparținători la ori care clasă în proporțiune cu calitatea calului și după buna chibșuință a comisiunii premietoare, anume: diploma de clasa I. de aur, diploma de clasa II de argint, diploma de clasa III de bronz.

9. Sînt dără rugați toți acei cultivători de cai, cari doresc a concura pentru premiare, ca să-și prezenteze în ziua și locul numit caii lor înzestrați cu recerînțele mai sus înșirate făcîndu-se totodată și observarea aceea, că în interesul bine priceput al prăsitului de cai e de dorit, că concurenții să se înfășeze în număr cît mai mare.

Sibiu, în 2 August 1897.
Comisiunea pentru prăsitul cailor a comitatului Sibiu.

Thalman, președintele comisiunii.

Boala de porci bîntue în Țeara-Bârsei de sîp'mîni de zile nimicindu-i cu sutele. În Herman au perit toți porcii. Numai în patru comune ale comitatului Brașov nu s'a constatat pînă acum boala aceasta.

Cu aceeași furie a intrat boala și în turmele de porci ale comitatului din ținutul Căhalmului.

Din cauza cîmei de porci importul rîmătorilor în Bosnia și Herțegovina din țara noastră Ungaria este oprit.

Taxa de epistole se mărește. În data ce se va porni socoteala numai cu banii cei noi (coroane și bănuți), se va ridica taxa la epistole. Prețul unei carte postale (de corespondență) va fi de 5 bănuți (2½ cr.) pentru recomandată epistolelor se vor plăti 25 băn. (12½ cr. + 5 taxa ordin.) Numai pe epistolele francate simplu se vor pune tot marce de 5 cr. De asemenea se va urca și taxa pentru pachete.

Abonament lunar

pentru August st. v.

— cu prețurile din capul foi —

Invită

Administrațiunea ziarului „TRIBUNA“

SERVICIUL TELEGRAFIC

al „TRIBUNEI“.

Constantinopol, 12 Aug. n. Se zice, că Ferdinand și-a făcut visita la insistența Sultanului, care l-a chemat, ca să-l reție dela încercarea de a se proclama rege. Audiența a durat 40 minute. Alaltăseară principele a asistat la reprezentațiunea teatrală dată în Yildiz-Kiosk. Sultanul a invitat pe prințul și pe Stoilov în logea sa, și a predat lui Ferdinand un orologiu prețios cu lanț de petri scumpe și briliante.

Belgrad, 12 Aug. n. Visita neașteptată a prințului Ferdinand la Sultanul a produs nedumeriri în cercurile politice de aici. Aceasta e considerată ca o frîngere a înțelegerii luate între Ferdinand și regele Alexandru, la întîlnirea din Sofia, de a nu face nici unul dispoziții mari fără a se înțelege înainte între sine. Aici se crede, că visita stă în legătură cu proclamarea regatului bulgar.

Peterhof, 12 August n. Cancelarul german prinț Hohenlohe ministrul de externe contele Muraviev, ambasadorul Bülou și prințul Radolin au avut împreună o conferință mai lungă.

Londra, 12 Aug. n. „Times“ anunță din Athena: Paterile au înștiințat Grecia, că Turcia n'are mijloacele de lipsă spre a-și retrage armata din Thesalia până-ce Grecia nu-i plătește macar I-a rată din prețul despăgubirei, 1 milion de funți. Grecia a răspuns, că n'are bani, și nu poate împrumuta cît timp nu i-se dă voie a trata direct cu creditorii.

Mai nou.

Conflict cu Bulgaria.

În urma atacurilor lui Stoilov asupra Austriei, în cunoscutul interview publicat în „Localanzeiger“ din Berlin, agentul diplomatic din Sofia al monarchiei noastre a primit ordin dela ministerul nostru de externe, că dacă guvernul bulgar nu dă o deplină satisfacție se-și ceară credenționalul și se părăsească imediat capitala Bulgară.

Astfel s'au Stoilov pleacă de silă, ca de voe bună, sau baronul Call, agentul diplomatic austro-ungar îi părăsește.

Tribuna Literară.

Informațiuni.

† Stefan Virgolici. La Iași a răspuns Luni seara distinsul literat Stefan Virgolici, profesor de limbile neolatine la facultatea ieșană de litere și fost inspector general al învățămîntului secundar din România.

Stefan Virgolici s'a născut la 13 Octombrie 1843, în satul Borlești din județul Neamțu.

Terminînd liceul în Iași, Stefan Virgolici susține cu un strălucit succes examenul de bacalaureat la universitatea din Iași. Pleacă din țară și se înscrie la facultatea de litere din Madrid, unde urmează un an. De aici el este admis ca elev al școlii normale superioare din Paris, unde-și continuă studiile. În anul 1862 obține diploma de licențiat în litere la facultatea din Paris.

Reîntors în țară, se prezintă la un concurs ce se ține în 1876 și ocupă catedra de limba și literatura franceză dela facultatea de litere a universității din Iași. Tot în acel timp i-se încredințează și postul de măiestru al școlii superioare normale din localitate.

Numit inspector general al învățămîntului secundar din România la 1891, Stefan Virgolici ocupă acest post cu multă demnitate pînă la 1895, cînd căzînd guvernul conservator, își dă demisia.

Pentru scrierile sale didactice, de mult merit, este medaliat cu Bene Merenti cl. I. Era membru corespondent al Academiei-Române.

Stefan Virgolici era — serie „Epoca“ — unul dintre cei mai credincioși profesori; cursurile le preda cu o regularitate matematică și ele erau frecventate cu mult interes.

Bibliografie.

La librăria „Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu, se află următoarele cărți:

„Memorial“, Arhiep. și Metropolul Andrei baron de Șaguna, de Nicolae Popea. f. 1.30
„Doina“, conf. ținută la ateneul din Bărlad, de Măndrescu. —.28
„Critice“ 1867—1892, de Maiorescu. Vol. I. și II. a 2 fl. — cr. 4.—
„Poveștile Bănățului“, de Căntăna. —.30
„Literatura popor. română“, de Gaster. 2.50
„Introducere în Cărțile Testamentului vechi și nou“, de Dr. Iuliu Olariu. 2.50
„Cersitorul“, dramă în 2 acte de Livescu. —.50
„Studii Critice“, de Ghera. Vol. I. și II. a 2 fl. 20 cr. 4.—
„Igienă română“, de Dr. Leo Murășianu. 1.—
„Izvoade“, de Demetrescu. 4.—
„Trandafiri și vioarele“, de Pop-Reteganul. —.60
„Din Moldova“, schițe de Kotzebue. 1.—
„Floarea din Firenze“, de Livescu. —.50
„Istoria Românilor sub Mihail-Vodă-Viteazul“, de Nicolae Bălcescu. 2.—
„Trăvnițe“, 10 piese Slovești Vol. I. și II. a 1 fl. 50 cr. 3.—
„Scrierile părinților apostolești“, de Dr. Iuliu Olariu. —.70
„Merinde dela școală“, de Popa. —.60
„Despre influența impregiurării“, de Panait Zosin. —.50
„Memorii din timpul războiului“, de Georgescu. —.88
„Pui de lei“, poezii eroice, de Nețescu. 1.—
„Ediție de gală“. 2.—
„Poezii“, de Macedonski. 2.—
„Copii de pe natură“, de Negruzzi. 1.50

La comanda din afară se se adaugă pentru porto postal totdeauna încă 5 cr., ear' pentru expediție recomandată 20 cr. v. a. Pentru siguranța expediției recomandăm modalitatea din urmă.

Musică. Au apărut în edițiune litografată 4 piese musicale aranjate pentru cor mic de dl Val. Magdu: „Iorghina“, cîntec popular de prin părțile ungurene și bănățene (cîntet); „Dorile o dorule“, cîntec popular de sub podgoriile aradane (cîntet); „Nusca“, pe melodia dansului „Pe picior“ din Bănat (sextet) și „Foate verde tiriplic“ cîntec popular de pe șesul Bârsei (cîntet). Se află de vînzare la autor în Arad. Prețul unei piese — 25 cr., toate 4 costă 80 cr., plus 5 cr. porto.

Sosți în Sibiu.

În 11 August n. 1897.

Hotel „Împărățul Romanilor“. M. Mayer, magistrul de cîmp, Karasz, maior, A. Bak, sublocotenent, B. Korovitz și H. Horovitz, întreprinzători din Cluj; Draser, locotenent din Orăștie; Fabritius, oficial din Brașov; Roșescu, director și S. Sufrin din România, privatieri; D-na Vera din București și Székely din Budapesta, privatieri; Serban, deputat, I. Reich Klug și I. Koss, comercianți din Budapesta; Hoch, oficial din Sighișoara; I. Albrich din Troppau; Ujlaky, oficial de tren din S.A.-Ujehly; Mätz, arhitect din Făgăraș; Torbe, voiașor din Viena.

Hotel „Meltzer“. L. Koos din Brașov și Prundean, din Căneni, privatieri. K. Maior, învătător din Deva. H. Tansig, voiașor din Vîlany; I. C. Nesulea din Dregusan.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 10 Aug. n. 1897.

Situație	Calitatea per hect.	Prețul per 100 chilogr. dela pînă	Calitatea per hect.	Prețul per 100 chilogr. dela pînă
Grâu				
Bănățenească vechie	75	76	10.50	10.65
Grâu dela Tisa	75	76	11.5	11.85
Grâu „Pesta“	75	76	11.70	11.80
Grâu de Alba-Reg.	75	76	11.70	11.80
„Badca“	75	76	11.80	11.90
Grâu ung. de Nord	75	76		
Sîmbrie, vechi ori nou	Sofia	Calitatea per hect.	Prețul per 100 chilogr. dela pînă	
Săcără	de mîntre	70—72	8.55	8.5
„	de vînzare	82—84	6.10	6.60
„	de bors	84—86	6.80	7.80
Ovăz	—	82—84	8.—	10.—
Cucuruz (porumb)	bînză, de cîntet	—	4.95	5.05
Meiu	—	—	4.85	4.90
Hrîșcă	—	—	4.10	4.15
Grâu	Sept.-Oct. Mart.-Apr. Main.-Iun. Iul.-Aug. Mart.-Apr. Oct.	11.25	100 chilogr.	11.25
Cucuruz	—	5.66	100 chilogr.	5.63
Ovăz	—	4.96	100 chilogr.	4.97
—	—	6.17	100 chilogr.	6.20
Rădăcină diverse	Sofia	Calitatea	Prețul	
Săm. de trif.	Lucernă ungurească roșie	—	—	—
Oleu de rap.	rafinat	—	—	—
Uns. de porc.	dela Posta	58	59	—
Slănină	sventată	—	—	—
Sîn	afumată	58	60	—
Bruc	—	—	—	—
Lietaș	slavon nou	—	—	—
Miere	bînză	—	—	—
Ceară	galbînă străcurată de Rosenau	—	—	—
Spirit				Bani Marfă
Brut, pentru rafinare	—	—	—	14.75 15.—
Rafinat, pentru comercianți mari	—	—	—	62.50 63.—
Brut	—	—	—	50.50 51.—

Cursul pieții din Sibiu.

Din 12 August n. 1897.

Hărto-monetă română	Cump.	9.46	vînd. 9.50
Lire turcești	—	10.65	10.71
Imperiali	—	9.56	9.60
Ruble rusești 100 a	—	126.20	127.—
Galbeni	—	5.66	5.62
Napoleon-d'ori	—	9.48	9.53
(rusești)	—	9.46	9.10

Bursa de Budapesta.

Din 10 August n. 1897.

Renta de aur ung. 6%	—	—
„ „ „ 4%	—	122.95
„ „ val. cor. 4%	—	10.40
Împrumutul căilor ferate ung.	—	102.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	—	122.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	—	128.25
Bonsuri rurale ung.	—	98.95
„ „ croate-slavone	—	98.80
Obligațiunile desp. regalilor	—	101.75
Împrumut cu premiu ung.	—	155.—
Lozuri pentru regularea Tisei și Seghedin	—	142.—
Renta de hărto austriacă	—	102.00
„ de argint austriacă	—	101.75
„ de aur austriacă	—	128.75
Lozurile austriece din 1880	—	162.—
Acțiunile băncii austro-ungare	—	955.—
„ „ de credit ung.	—	—
Scrierile fonciare ale institutului de credit și economii „Albina“	—	102 —
Argintul	—	5.69
Galbeni împărătești	—	5.66
Napoleon-d'ori	—	9.15
Mărci 100 imp. germane	—	58.85
London 100 livres sterlingi	—	119.90

Editor și redactor responsabil: Teodor V. Păcățian.
Proprietar: Pentru „Tipografia“, societate pe acțiuni: V. H. Dressand.

Librăria „Tipografiei“, soc. pe acțiuni în Sibiu.

— Deposit general pentru Sibiu și jur. —

Avis fumătorilor de țigarete!

Hărta de țigarete „CLUB“ este cea mai bună, mai fină, și totuși cea mai tare hărta de țigarete.

Total liberă de glicerină.

Se poate căpeta pretutindenea.

În pachetare pateată costă 3 cr. — În pachet comun „Club exquisit“ 2 cr.

NB. Din această hărta se prepară și plăcute tuburi pentru țigarete.

O șală cu 100 de tuburi costă 18 cr.

La vînzări în mare și mai ales traficantilor se dă mare rabat.

→ Marca de apărare e: Un domn cu ochelari, fumînd țigareta. ←

Deposit general pentru Sibiu și jur (vînzare în mic și mare) la

Librăria societății pe acțiuni

„TIPOGRAFIA“,

Sibiu, strada Poplăcii, 15.

</

„VICTORIA“

INSTITUT DE CREDIT ȘI ECONOMI, SOCIETATE PE ACȚII.

Sediul: ARAD, casa proprie, calea Arhiducele Iosif nr. 2.

Intemeiată la 1887.

Capital de acții fl. 300.000. Fond de rezervă fl. 100.000.
Depuneri fl. 1.000.000. Circulația anuală fl. 15.000.000.

Primește depuneri spre fructificare, după care solvește 5%
interes fără privire la termenul de abdicere.

Dare de venit după interese încă o solvește institutul separat.
După starea casei, depuneri până la fl. 1000 se restituiesc
îndată la prezentarea libelului fără abdicere.

Depuneri se pot face și prin postă și se efectuează momentan
după sosirea comanda.

Direcțiunea institutului.

[862] 17—38

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu.

Toate scrierile profesorului Dr. Weigand despre Români

se găsesc de vânzare la „Librăria“ noastră cu prețurile originale. Astfel:

1. „Die Aromunen“, (Macedo-Români).
Vol. I. „Land und Leute“, cuprinde descrierea călătoriei profesorului Weigand
pe la Români din Macedonia, interesantă pentru orice Român, care se interesează
de frații săi. O lectură atrăgătoare și pentru nespecialiști. Volumul
de 334 pag., cu 9 ilustrațiuni frumoase și cea mai perfectă carte etnografică
costă fl. 6.20
Vol. II. (Volksliteratur), cuprinde literatura populară, versuri și povești, cu
traducerea germană și un lexicon, 386 pag., costă fl. 5.—
2. „Vlach-Meglen“, o cercetare etnografică-filologică; volum de 80 pag., cu 4
ilustrațiuni, fototipie, costă fl. 2.25
3. „Die Sprache der Olmpe-Wallachen“, cu o introducere despre popor, volum de
144 pag., costă fl. 1.85
4. „Raportele anuale despre seminarul filologic român din Lipsca“, conținând
lucrările dlui profesor Weigand și ale elevilor săi despre Români:
„Primul raport“, (1894) de 157 pag. costă fl. 1.85
„Al doilea raport“, (1895) de 224 pag. costă „ 2.80
„Al treilea raport“, (1896) de 332 pag. costă „ 3.80
Cartea de sub nrul 1, vol. I. e pentru toți Români inteligenți; celelalte se reco-
mandă bărbatilor de specialitate. Toate sunt scrise de sine înțeles, în limba germană.

Librăria „Tipografiei“, societate pe acțiuni.

Pensionatul Ehrenkranz,

Sibiu.

Părinților israeliți, mai ales din Ro-
mania, ai căror copii vor să cerceteze re-
numitele școli din Sibiu, li-se recomandă
institutul meu de creștere.

Limba de conversație în casă: germană,
maghiară și franceză. Honorar mo-
derat. Detalii da [1745] 2—2

S. Ehrenkranz,

Sibiu, (Dragonerwache nr. 2).

La „Tipografia“, soc. pe acțiuni
în Sibiu se află de vânzare

„POESII“

DE
IOAN N. ROMAN.

Preț 50 cruceri.

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Studii Literare

de
Teodor Raica.

profesor de liceu.

Cuprinzând:

O gramatică-parodie.

Veacul al XVI-lea.

Codrul frate cu Românul.

Monografia prepoziției „de“

O carte de mare preț pentru toți profesorii,
dascălii și cărturarii români.

Preț numai 75 cr.

Se poate procura dela

Librăria „Tipografiei“,
societate pe acțiuni în Sibiu.

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu

Strada Poplăcii Nr. 15.

Biblioteca populară a „Tribunei“.

1. Pădureanca. Novă de Ioan Slavici, 12 coale
tip, broș., elegant. Un exemplar cu preț redus
dela 40 cr. sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani.
2. Fata Stolerului de Matilda Cugler-Poni.
Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
3. Ce n'a fost și nu va fi. Povești de I. T.
Mera. Un exemplar 4 cr. sau 3 bani.
4. Pipirul Petru. Povești de I. T. Mera. Un
exemplar 8 cr. sau 19 bani.
5. Păcală și Tândală. Anecdote de Silvestru Mol-
dovan. Prețul unui exemplar 8 cr. sau 6 bani.
6. Jucării și jocuri de copii. De P. Ispirescu,
culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50
bani.
7. Teiu legănat. Povești de Gr. Sima al lui Ión.
Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
8. Colăciutul. Obiceiurile țăranilor români la nuntă,
de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau
32 bani.
9. Fiica a nouă mame. Povești de Silvestru Mol-
dovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
10. Povestea lui Ignat. Povești de Silvestru Mol-
dovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
11. Sfântul Nicolae. De Matilda Cugler-Poni.
Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
12. Îndărălnicul. Povești de Silvestru Moldovan.
Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
13. Blăstem de mamă. Legendă populară din giul
Născudului. De George Coșbuc. Un exem-
plar 6 cr. sau 12 bani.
14. Bunica de Bojena Němcová, tradusă din limba
boemă de prof. Dr. Urban Iarnik. Un exem-
par cu preț redus dela 1 fl. sau 3 lei la 60 cr.
sau 1 leu 20 bani.
15. Vlad și Catrina. Povești de Gr. Sima al lui
Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
16. Din bătănie. Ghiciri, întrebări și răspunsuri,
frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al
lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
17. Pe pământul Turenilui. De George Coșbuc.
Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
18. Căldărușa cu trei picioare. Povești franço-
zească de Eleonora Tănăsescu, după A. Ge-
nevraly. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
19. Cennșotca. Povești de I. T. Mera. Un exem-
plar 8 cr. sau 16 bani.
20. Un pețitor îndărătnic. Novă de Björnsterne
Björnson (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8
bani.
21. Prietenul meu Văntură-Teard. Din novelele
californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar
8 cr. sau 16 bani.
22. Scăpătarea. Din povestile lui Andersen. Un
exemplar 4 cr. sau 8 bani.
23. Fata Crainului din cetini. De George Coșbuc.
Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
24. Strigoaica. Din fantasiile lui Nicolae Gogol.
Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
25. Draga mamei. Baladă de George Coșbuc.
Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
26. Taina unei vieți. De Björnsterne Björnson.
(1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
27. Vecinii. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un
exemplar 30 cr. sau 60 bani.
28. Păcală în satul lui. Povești de Ioan Slavici
Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
29. Sgârșitul. Comedie de Molière. Un exemplar
40 cr. sau 80 bani.
30. Lumea proștilor. Povești de Silvestru Mol-
dovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
31. Nuscii-Imperat. Povești din popor de „Mărgi-
neanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
32. Dina-Imperăteasă și peana ei aleasă. Povești
din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar
12 cr. sau 24 bani.
33. Fulger. Povești în versuri de George Coșbuc.
Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
34. Spice de aur. Culese de dascălul Ioan F. La-
zar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
35. Un idil în Roșeni. Novă de Bret Harte.
Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
36. Baba iadului. Povești în versuri de Ioan Moța.
Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
37. Prințesa fermecată. Povești în versuri de P.
Dulru. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
38. Dina Mărgărelelor. Povești în versuri de Ioan
Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
39. Doi copii. Povești de Ioan Moța. Un exem-
plar 10 cr. sau 20 bani.
40. O partidă în patru. De Antoniu Ghislan-
zoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
41. Posacul bun de inimă. Comedie în 3 acte de
Carlo Goldoni. Tradusă de domnișoarele AL și
Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau
50 bani.
42. Croitorul și cei trei feciori. Povești de Ioan
Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
43. Mica Fadetă. De George Sand. Un exemplar
40 cr. sau 80 bani.
44. Rusaliu pământul. Povești de Nicolae Trim-
biționiu. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
45. Roma învină. Tragedie în 5 acte de Alexandru
Parodi. Tradusă de I. L. Caragiale. Un exem-
plar 24 cr. sau 48 bani.
46. Clara Milici. Novă de I. Turghenev. Tradu-
cere din limba rusă de Enea Hodoș. Un exem-
plar 40 cr. sau 80 bani.

O sută de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar
8 cr. sau 16 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire
librarilor și peste tot vânzătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Diplomă de onoare.

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Diplomă de onoare.

Se recomandă a executa următoarele:

OPURI și BROȘURI

Placate

BILETE DE LOGODNĂ ȘI DE CUNUNIE

Carte și epistole

Circulare și preț-curenturi

Note

Mare deposit
de cuverte, cerneală, recuise de scris,
ceară de pecetluit etc.

Comande din afară
se efectuează repede.

Bilete de vizită

după plac și cerere

Mare deposit

de hârtie de scris și concept, precum și hârtie fină
de epistole
cu plicuri în casete.

EDITURA

Diferite cărți științifice și literare

Elegant legate sau broșurate.

Prețuri foarte moderate.

Biblioteca populară a „Tribunei“

Dictionar

român-german și german-român.

Strada Poplăcii Nr. 15.

Librărie românească în Sibiu

Strada Poplăcii Nr. 15.